

4. Zarzut czwarty, dotyczący, alternatywnie i co się tyczy trzeciej zaskarżonej decyzji, naruszenia reguły określonej w ogłoszeniu o konkursie w odniesieniu do kwalifikowalności kandydatów. Strona skarżąca twierdzi, że trzecia zaskarżona decyzja jest również niezgodna z prawem, ponieważ potwierdzono w niej stosowanie kryteriów naruszających ogłoszenie o konkursie.
5. Zarzut piąty, dotyczący, alternatywnie i co się tyczy trzeciej zaskarżonej decyzji, oczywistego błędu przy stosowaniu nowych kryteriów określonych przez komisję konkursową. Strona skarżąca twierdzi, że nawet jeśli zaakceptowano by, że komisja konkursowa prawidłowo zdefiniowała nowe kryteria kwalifikacyjne (czego nie uczyniła), nadal należy wskazać, że komisja konkursowa dopuściła się oczywistego błędu w ramach oceny ich stosowania.

Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2023 r. – Acqua & Sole/Komisja

(Sprawa T-39/23)

(2023/C 127/55)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Acqua & Sole Srl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: P. Ferraris i E. Robaldo oraz F. Trolli, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2022) 8645 wersja ostateczna z dnia 2 grudnia 2022 r. zatwierdzającej włoski plan strategiczny WPR na lata 2023–2027 w zakresie wsparcia unijnego z Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w zakresie, w jakim określając interwencje związane ze zobowiązaniami w dziedzinie środowiska i klimatu, uzależnia otrzymanie płatności od zakazu rolniczego wykorzystania osadów organicznych i wszelkich innych odpadów poddanych recyklingowi w ramach operacji R10 w rozumieniu części IV dekretu ustawodawczego nr. 152/2006 i wymaga wyłączonego stosowania nawozów uznanych na mocy rozporządzenia (UE) 2019/1009 i/lub nawozów organicznych, których składniki są w nim zawarte.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia rozporządzenia (UE) 2021/2115 ⁽¹⁾ oraz komunikatu Komisji Europejskiej „Zapewnienie dostępności i przystępności cenowej nawozów – COM(2022) 590 wersja ostateczna” z dnia 9 listopada 2022 r.
 - Rozporządzenie (UE) 2021/2115 w sprawie przyznawania dotacji rolnych nie zawiera żadnego przepisu zakazującego stosowania osadów organicznych i produktów z nich otrzymany. Wręcz przeciwnie, ich stosowanie w ramach WPR jest promowane przez Komisję Europejską, która ostatnio wyraźnie opowiedziała się za stosowaniem osadów w rolnictwie w komunikacie „Zapewnienie dostępności i przystępności cenowej nawozów – COM(2022) 590 wersja ostateczna” z dnia 9 listopada 2022 r.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia dyrektywy 2008/98/WE ⁽²⁾, dyrektywy (UE) 2018/851 ⁽³⁾, zasad gospodarki cyrkularnej, dyrektywy 86/278/EWG ⁽⁴⁾.
 - Ogólny zakaz stosowania osadów organicznych i pochodzących z nich nawozów w drodze odzysku w rolnictwie, zawarty w zatwierdzonym przez Komisję krajowym planie strategicznym WPR na lata 2023–2027, a w konsekwencji dyskryminacja tego zastosowania w porównaniu z nawozami w rozporządzeniu (UE) 2019/1009 ⁽⁵⁾, jest w oczywisty sposób sprzeczny z modelem rozwoju istniejącym obecnie na szczeblu wspólnotowym, który opiera się na „gospodarce obieguowej” i odzyskiwaniu odpadów do produkcji energii, również w celu ochrony zasobów naturalnych.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia dyrektywy 86/278/EWG oraz zakłócenia rynku i konkurencji ze szkodą dla uczestników rynku w sektorze recyklingu osadów organicznych.
- Ogólny zakaz wykorzystywania osadów organicznych przez recykling w rolnictwie prowadzi do niedopuszczalnych i nieuzasadnionych zakłóceń konkurencji, co jest nie tylko sprzeczne z dyrektywą 86/278/EWG, ale także wpływa na pozycję rynkową innych podmiotów gospodarczych w sektorze recyklingu osadów organicznych poszkodowanych w ten sposób, że w porównaniu z producentami innych nawozów organicznych i chemicznych znajdują się niekorzystnej sytuacji.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 296 (2) TFUE, rozporządzenia (UE) 2021/2115 i dyrektywy 86/278/EWG. Brak dochodzenia w sprawie przeinaczenia faktów, niezgodności z wymogami, sprzeczności, ewidentnego braku logiki, nierównego traktowania i poważnego braku uzasadnienia.
- W zakresie, w jakim zatwierdzony przez Komisję plan strategiczny WPR na lata 2023–2027 zakazuje stosowania osadów organicznych i innych odpadów poddanych recyklingowi w ramach operacji R10, a także nawozów nieobjętych rozporządzeniem (UE) 2019/1009, nie ma żadnego uzasadnienia – co świadczy o tym, że nie są spełnione odpowiednie wymagania i że łamane są przepisy dotyczące recyklingu osadów organicznych w rolnictwie – oraz że występuje bezprawne nierówne traktowanie w stosunku do innych nawozów.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia rozporządzenia (UE) 2021/2015 oraz zasady proporcjonalności
- Osiągnięcie celów zamierzonych za pomocą spornych środków środowiskowych i klimatycznych nie jest w żaden sposób uzależnione od wykorzystania osadów organicznych w rolnictwie ani przez nie zagrożone. To użycie jest całkowicie nieistotne dla osiągnięcia celów ochrony środowiska i poprawy praktyk rolniczych, tak że poniesiona przez skarżących niekorzyść w porównaniu do rzekomo chronionego dobra jest nie tylko nieuzasadniona, ale także nadmierna i nieproporcjonalna.
6. Zarzut szósty dotyczący przekroczenia uprawnień, ponieważ były wykonywane niezgodnie z właściwym pierwotnym celem. Brak przesłanek do wprowadzenia zakazu stosowania osadów ściekowych i produktów z nich pochodzących.
- Decyzja o zakazie wykorzystywania osadów w ramach spornych środków środowiskowych i klimatycznych nie jest wystarczająco oparta na podstawach naukowych i technicznych oraz jest zasadniczo technicznie nieuzasadniona, a zatem odzwierciedla wewnętrzny, chybiony cel wykluczenia ponownego wykorzystania osadów organicznych w rolnictwie, który oznacza, że gospodarstwo, które chce nawozić swoje grunty w ten sposób, znajduje się w niekorzystnej sytuacji finansowej.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 70 rozporządzenia Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. oraz zasady proporcjonalności.
- W zatwierdzonym przez Komisję planie strategicznym WPR na lata 2023–2027 określono pięcioletni okres zobowiązań w odniesieniu do przedmiotowych środków środowiskowych i klimatycznych, podczas gdy art. 70 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/2115 przewiduje maksymalny okres 24 miesięcy.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 (Dz.U. 2021 L 435, s.1).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 2008 r., s. 3).

(³) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów (Dz.U. L 150 z 2018 r., s. 109).

(⁴) Dyrektywa Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz.U. L 181 z 1986 r., s. 6).

(⁵) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i (WE) nr 1107/2009 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 (Dz.U. L 170 z 2009 r., s. 1).